

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Sp/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7013201141
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7013201141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, samosudkyňou JUDr. Tamarou Sklenárovou, v právnej veci: L. X. W. F. Z. W. E., trvale bytom E., Š. XXX, zastúpeného advokátkou Mgr. Jankou Krakovskou, AK Košice, Čajakova 1, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, Bratislava, Ul. 29. augusta 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 9039-24/2013-BA zo dňa 26. 07. 2013, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozhodnutie odporkyne zo dňa 26. júla 2013 č. 9039-24/2013-BA.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím zo dňa zo dňa 26. 07. 2013 č. 9039-24/2013-BA odporkyňa podľa ustanovenia § 88 a § 89 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov rozhodla o tom, že navrhovateľ, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 31. 12. 2009, má po zvýšení priznanej sumy úrazovej renty o 1,8 % v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 404/2010 Z. z., nárok na úrazovú rentu od 07. 01. 20011 do 31. 01. 2011 v sume 39,80 eur a od 01. 02. 2011 v sume 49,30 eur mesačne. V zmysle ustanovenia § 89 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 344/2011 Z. z. sa suma úrazovej renty zvýšila od 01. 01. 2012 o 3,3 % na celkovú sumu 51 eur mesačne a v zmysle ustanovenia § 89 ods. 8 písm. a), § 89 ods. 9 písm. a) prvého bodu a § 89 ods. 10 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 252/2012 Z. z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z. sa suma úrazovej renty zvýšila od 01. 01. 2013 o 3,05 % na celkovú sumu 52,60 eur mesačne s tým, že na túto sumu bude mať navrhovateľ nárok do zmeny podmienok rozhodujúcich pre priznanie nároku na úrazovú rentu, na jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, najneskôr však do dovŕšenia dôchodkového veku alebo do dňa priznania predčasného starobného dôchodku.

Rozhodnutie odôvodnila tým, že poškodený (navrhovateľ) si uplatnil nárok na úrazovú rentu žiadosťou zo dňa 23. 12. 2011 v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 31. 12. 2009. Podľa lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava so sídlom v Prešove zo dňa 09. 10. 2012, ktorá tvorí neoddeliteľnú prílohu rozhodnutia, poškodený má v dôsledku predmetného pracovného úrazu zistený pokles pracovnej schopnosti v rozsahu 70 %. Uviedla, že menovaný má ukončené stredné odborné učilište, je vyučený automechanik. Po skončení školy pracoval vo vyučenej profesii. Od marca 1978 do januára 2011 pracoval ako vodič - sanitár dopravnej zdravotnej služby v nemocnici s poliklinikou Rožňava. Pracovnou náplňou bolo prenášanie a prevoz ťažko pohyblivých a nepohyblivých pacientov alebo občanov v zariadeniach sociálnych služieb, prevoz pacientov vozidlami vrátane poskytovania zákonnej zdravotnej služby, vykonávanie transportu biomateriálu do príslušných

laboratórií, vykonávanie urgentných transportov zdravotných pracovníkov pri zabezpečovaní urgentných prípadov mimo pracovnej doby, poskytovanie prvej pomoci, spolupráca s lekárom LSPP, evidovanie a pravidelné vykonávanie sanitácie vozidla, zodpovednosť a vykonávanie denných príjmových dokladov od pacientov, pravidelná údržba sanitného vozidla podľa harmonogramu a obsluha rádiostanice a ďalšie administratívne úkony súvisiace s prevádzkou sanitného vozidla. Dňa 31. 12. 2009 utrpel pracovný úraz - hernia medzistavcovej platničky L4/5 vpravo. Pre neúspech konzervatívnej liečby bol 15. 02. 2010 operovaný. Pretrvávajú bolesti v driekovo krížovej oblasti s vyžarovaním do pravej dolnej končatiny aj do ľavej ale menej. Má ťažkosti s močením, pozoruje únik pri chôdzi a zaťažovaní. Kontrolné vyšetrenie neurochirurgom z júla 2012 dokumentuje pretrvávanie koreňového syndrómu L5-S1 vpravo, nález potvrdený. Poškodený pri posudzovaní už nedokumentuje únik moču, ani nenosí preventívne pomôcky. Posudková lekárka zhodnotila jeho pracovnú náplň a zistila, že vzhľadom na aktuálny neurologický nález s pretrvávajúcim koreňovým syndrómom L5-S1 vpravo po opakovanej operácii chrbtice je schopný vykonávať pracovnú náplň na pôvodnom pracovisku len na 30%. Vzhľadom na uvedené určil posudkový lekár pokles pracovnej schopnosti poškodeného na účely úrazovej renty v rozsahu 70 %, odo dňa 07. 01. 2011.

Citujúc ustanovenia § 88 ods. 2, § 89 ods. 1, 2, 8 a § 84 ods. 1, 3 a ďalšie cit. zákona realizovala výpočet sumy úrazovej renty a jej zvýšenie tak, ako je špecifikovaný v odôvodnení rozhodnutia, pričom pri výpočte zohľadnila to, že navrhovateľovi sa ku dňu priznania úrazovej renty vyplácal invalidný dôchodok v sume 176,20 eur, o ktorú mu bola suma úrazovej renty (224,60 eur) znížená na sumu 48,40 eur.

Včas podaným opravným prostriedkom zo dňa 13. 08. 2013 navrhovateľ vyslovil svoj nesúhlas s napadnutým rozhodnutím odporkyne pokiaľ ide o priznanú mieru poklesu jeho pracovnej schopnosti. Poukázal na to, že vzhľadom na charakter vykonávanej činnosti u zamestnávateľa, kde tento pracoval v ťažkej a namáhavej pracovnej pozícii sanitára, pri manipulácii a dvíhaní ťažko chorých a obéznych pacientov utrpel predmetný pracovný úraz.

Pokles pracovnej schopnosti určený v rozsahu 70 % považoval za rozporný s § 88 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, pretože posudkový lekár sa musí v zmysle tohto zákonného ustanovenia vyrovnáť s celým rozsahom pracovného potenciálu poškodeného a nie iba s jeho časťou. Uviedol, že v dôsledku pracovného úrazu mu bola spôsobená ťažká ujma na zdraví s trvalými následkami, ktoré mu úplne znemožňujú výkon prác sanitára a vzhľadom na rozsah poškodenia jeho zdravia iba 100 % pokles jeho pracovnej schopnosti zodpovedá jeho trvalému vyradeniu z pracovného procesu, ktorého jedinou príčinou je poškodenie zdravia pri pracovnom úraze. Konštatoval nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, pretože z tohto nevyplýva, ako odporkyňa dospela k určeniu miery poklesu jeho pracovnej schopnosti vo vzťahu k výkonu doterajšieho zamestnania. Poukázal na to, že úvahy odporkyne uvedené v pracovnej rekomandácii sa vymykajú z obsahu § 88 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, idealizujú jeho pracovnú náplň i pracovné prostredie v takom rozsahu, že ho nedokáže splniť žiadny zamestnávateľ. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok NS SR č. k.: 9So/120/2008. V závere uviedol, že odporkyňa pri posudzovaní miery poklesu schopnosti mala brať pri skúmaní jeho zdravotného stavu do úvahy celú šírku jeho zdravotného postihnutia, a to prevažujúce komplikácie aj sprievodné javy v kontexte ostatných kapitol prílohy č. 4 cit. zákona. Táto však nezohľadnila dokumentovanú poruchu zvieráčov ani únavový syndróm. Preto žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania.

V písomnom vyjadrení zo dňa 24. 10. 2013 odporkyňa navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a zákonné potvrdiť zo skutkových aj právnych dôvodov, obsiahnutých v jeho odôvodnení. Popísala priebeh celého správneho konania od podania žiadosti navrhovateľa o úrazovú rentu 23. 12. 2011 až po vydanie napadnutého rozhodnutia, resp. po posúdenie jeho zdravotného stavu príslušným posudkovým lekárom pre účely odvolacieho konania.

Uviedla, že dňa 23. 12. 2011 bol Sociálnej poisťovni, pobočka Rožňava doručená žiadosť navrhovateľa o priznanie úrazovej renty. Navrhovateľ od 01. 07.1978 do 19. 01. 2011 pracoval ako vodič sanitného vozidla v spoločnosti Nemocnica s poliklinikou svätej Barbory, a. s., Rožňava. V roku 1996 bolo u neho ako následok manipulácie s ťažkou pacientkou zistené poškodenie chrbtice, hernia disku L4, L5 vpravo s následným operačným výkonom - hemilaminektómiou L4/L5 vpravo, extirpácia sekvestoru. Dňa 31. 12. 2009 utrpel u zamestnávateľa úraz pri manipulácii s ťažkou pacientkou, kedy pri jej nakladaní do motorového vozidla pocítil prudkú bolesť LS chrbtice s vyžarovaním do pravej dolnej

končatiny. Následným vyšetrením MR sa zistila recidíva lezie disku L4/L5 vpravo za telom stavca L5 a vzhľadom na pretrvávajúce bolesti a neúspešnú konzervatívnu liečbu bola u neho opakovane vykonaná hemilaminektómia L4/L5 vpravo, extirpácia segmentu. Na základe rozhodnutia odporkyne bol od 07. 01. 2011 invalidizovaný.

V súvislosti s námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku odporkyňa zdôraznila, že pri určovaní percentuálneho poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa na účely úrazovej renty v zmysle § 88 ods. 1 zákona sa v rámci naposledy vykonávanej činnosti poškodeného ako zamestnanca prihliada najmä na pracovnú náplň, prípadne na presný rozpis vykonávaných prác vrátane jednotlivých časových úsekov v rámci pracovnej doby. Pre priznanie nároku na úrazovú rentu nestačí len samotná skutočnosť, že poškodený bol pre zmenu pracovnej schopnosti v dôsledku pracovného úrazu preradený na inú pracovnú pozíciu, prípadne pre úplnú stratu tejto schopnosti bol s poškodeným ukončený pracovný pomer. Tieto skutočnosti posudkový lekár sociálneho poistenia pri percentuálnom stanovení miery poklesu pracovnej schopnosti poškodeného len zohľadňuje.

V prípade navrhovateľa bolo jednoznačne posudkovými lekármi konštatované a v konaní preukázané, že navrhovateľ je zdravotne spôsobilý vykonávať všetky činnosti sanitára, ako je prevážanie mobilných pacientov, bio materiálu, prevoz zdravotníckych pracovníkov, poskytovanie prvej pomoci, obsluha rádiostanice, evidencia o prevádzke sanitného vozidla, mesačné zúčtovanie pohonných hmôt, vzdelávacia činnosť, s výnimkou dvíhania a prenášania ťažkých bremien. Tieto činnosti tvorili u navrhovateľa 30 % jeho pracovnej náplne, preto miera poklesu pracovnej schopnosti vykonávať prácu vodiča sanitného vozidla bola stanovená správne v rozsahu 70 %. K námietke navrhovateľa, že sociálna poisťovňa mala pri stanovení miery poklesu pracovnej schopnosti brať do úvahy celú šírku zdravotného postihnutia navrhovateľa vrátane sprievodných javov a postupovať v kontexte s prílohou č. 4 k zákonu uviedla, že príloha č. 4 k zákonu, ktorá určuje percentuálnu mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti podľa druhu zdravotného postihnutia a systémov, slúži výlučne na hodnotenie zdravotného stavu a určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na účely invalidity, resp. invalidného dôchodku. Pre účely úrazovej renty je však takýto postup vylúčený. Percentuálnu mieru poklesu pracovnej schopnosti pri jednotlivých poškodeniach zdravia v dôsledku pracovného úrazu, príp. choroby z povolania však neurčuje žiaden zákon, ani iná právna norma. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti poškodeného je rozhodujúca pracovná náplň - profesiogram pracovného zaradenia, v ktorom pracovný úraz vznikol a taktiež kvalita pracovného prostredia, v ktorom sa pracovné činnosti vykonávali. Pre určenie konkrétneho percenta poklesu pracovnej schopnosti posudkový lekár stanoví stupeň funkčného postihnutia organizmu následkom pracovného úrazu a percento pracovných úkonov popísaných v profesiograme, ktoré môže poškodený s daným funkčným postihnutím vykonávať, v tomto smere však posudkový lekár neskúma, či zamestnávateľ môže alebo nemôže realizovať aj čiastočnú pracovnú náplň, t. j. ďalej zamestnávať poškodeného aj napriek skutočnosti, že je na vykonávanie niektorých pracovných činností vzhľadom na následky pracovného úrazu zdravotne nespôsobilý. Posudkový lekár v posudku vyhodnocuje dôsledky pracovného úrazu na zníženie alebo stratu pracovných zručností alebo na zníženie alebo stratu psychických schopností na výkon doterajšieho zamestnania. Zohľadňuje sa tiež stupeň, forma alebo štádium poškodenia orgánu alebo systému, t. j. prihliada sa na klinické štádiá poškodenia zdravia. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti posudkový lekár neskúma pokles pracovných schopností poškodeného voči všetkým pracovným zaradeniam, ktoré by mohol potenciálne vykonávať, ale len voči jednému, doterajšiemu pracovnému zaradeniu, v ktorom vznikol pracovný úraz. Týmto sa posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazových dávok zásadne odlišuje od posudzovania zdravotného stavu na účely invalidity.

Súd v konaní podľa § 250l a nasl. O. s. p. po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne a oboznámení sa s jej administratívnym spisom dospel k záveru, že návrh navrhovateľa dôvodný nie je.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľ požiadal o priznanie nároku na úrazovú rentu žiadosťou zo dňa 23. 12. 2011 na základe pracovného úrazu, ktorý utrpel dňa 31. 12. 2009 u svojho zamestnávateľa Nemocnica s poliklinikou sv. Barbory Rožňava, a. s., pri plnení pracovných úloh.

Zo záznamu o registrovanom pracovnom úraze doručeného odporkyňi dňa 13. 06. 2012 vyplýva, že navrhovateľ dňa 31. 12. 2009 vykonával zvoz pacientov podľa pokynov dispečerky DZS. O 08.25 mal previesť dve pacientky z Domova sociálnych služieb Susidium Rožňava. Keďže sa jednalo o pacientky

so značnou nadváhou, pri prekladaní pacientok na sedačku a ležadlo sanitného vozidla a naložení pacientok mu pomáhali dvaja zamestnanci DSS. Počas nakladania pacientky na ležadlo sanitného vozidla, kde bolo potrebné zdvihnúť ležadlo zo zeme do výšky pásu a následne ho zasunúť do sanitného vozidla navrhovateľ pocítil prudkú bolesť v driekovej časti s vyžarovaním až do členku nohy. O náhlejši bolesti upovedomil aj pracovníkov - sanitárov DSS a pri vykládke pacientok v NsP už nevedel pomôcť. Keďže už v priebehu dňa nemal na pláne rozvoz imobilných pacientov dokončil svoju pracovnú zmenu. V domnení, že po požití liekov proti bolesti a pokoj na lôžku bolesť počas nastavujúcich voľných dní prejde, nenavštívil lekára. Keďže bolesť neustúpila, v najbližší pracovný deň, t. j. 04. 01. 2010, navštívil odborného lekára.

Z oznámenia poisťnej udalosti zo dňa 15. 06. 2012 vyplýva, že navrhovateľ utrpel pracovný úraz tak, ako bol špecifikovaný v zázname o registrovanom pracovnom úraze.

Okresný súd Rožňava vo svojom rozsudku č. k.: 10Cpr/1/2011-59 zo dňa 27. 02. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.04.2012 určil, že úraz, ktorý sa stal navrhovateľovi dňa 31. 12. 2009 je pracovným úrazom.

Z pracovnej zmluvy, uzavretej medzi zamestnávateľom Okresný ústav Národného zdravia v Rožňave a navrhovateľom ako zamestnancom dňa 19. 07. 1978 súd zistil, že navrhovateľ u tohto zamestnávateľa pracoval od 01. 07. 1978 ako vodič sanitného vozidla s miestom výkonu práce Obv. ZS - Štítnik, pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú.

Súčasťou administratívneho spisu je pracovná náplň zo dňa 01. 11. 2008, v ktorej je uvedený rozsah a popis jeho pracovných činností tak, ako bol premietnutý v jednotlivých posudkoch vo veci konajúcich posudkových lekárov.

Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 19. 01. 2011 vyplýva, že navrhovateľ u uvedeného zamestnávateľa skončil pracovný pomer dohodou dňa 19. 01. 2011 v zmysle § 63 ods. 1 písm. c) Zákonníka práce, a to vzhľadom na zdravotný stav v zmysle rozhodnutia lekárskeho posudku.

O žiadosti navrhovateľa bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 20.08.2012 č. 11637-5/2012-BA tak, že podľa § 88 zákona o sociálnom poistení mu vznikol nárok na úrazovú rentu v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 31. 12. 2009 odo dňa 07. 01. 2011 s tým, že podľa § 109 ods. 2 cit. zákona nemá nárok na výplatu úrazovej renty z dôvodu, že jej suma nepresiahla nulu. Na základe navrhovateľom podaného odvolania Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 30. 04. 2013 č. k. 2Sp/21/2012-39, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 06. 2013 citované rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O. s. p. pre nedostatočne zistený skutkový stav zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie s poukazom na to, že pri opätovnom posúdení zdravotného stavu navrhovateľa posudkovým lekárom sociálneho poistenia odporkyne so sídlom v Prešove v rámci odvolacieho konania bola miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa určená v rozsahu 70 %.

Z lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne ústredie so sídlom v Prešove zo dňa 09. 10. 2012 vyplýva, že navrhovateľ je poškodený na účely ustanovenia § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo v dôsledku pracovného úrazu má viac ako 40 % pokles pracovnej schopnosti, pričom miera poklesu pracovnej schopnosti nie je už 50 %, ale je 70 %. Posudkový lekár konštatoval, že ide o 56 ročného posudzovaného, ktorý dlhodobo pracoval ako vodič - sanitár dopravnej zdravotnej služby, dňom 07. 01. 2011 bol uznaný za invalidného s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %, s vyššie dokumentovanou anamnézou vertebrogénnych ťažkostí. Dňa 31. 12. 2009 utrpel pracovný úraz (Rozsudok Okresného súdu Rožňava právoplatný dňa 18. 04. 2012). Pre neúspech konzervatívnej liečby 15. 02. 2010 operovaný, po operácii pretrvávajú bolesti v driekovokrížovej oblasti s vyžarovaním do pravej dolnej končatiny, do ľavej DK menej. Má ťažkosti aj močením, pozoruje únik pri chôdzi a zaťažovaní. Bol vyšetrený urológom. Kontrolné vyšetrenie neurochirurga z júla 2012 dokumentuje pretrvávajúce koreňového syndrómu L5, S1 vpravo, nález bol potvrdený aj pri dnešnom vyšetrení. Posudzovaný pri vyšetrení v čase posudzovania nedokumentuje únik moču, ani nenosí preventívne pomôcky. Posudková lekárka zhodnotila pracovnú náplň posudzovaného a zistila, že vzhľadom na aktuálny neurologický nález s pretrvávajúcim koreňovým syndrómom L5 - S1 po opakovanej operácii chrbtice (v roku 1996 bol operovaný na chrbticu tiež po zdvihnutí ťažkej pacientky, pracovný úraz si neuplatnil) je schopný vykonávať pracovnú náplň na pôvodnom pracovisku len v rozsahu 30 %.

Pokles jeho pracovnej schopnosti je preto 70 %. Na pôvodnom pracovisku nie je schopný dvíhať a prenášať ťažké bremená, preto prenášanie ťažko mobilných a nepohyblivých pacientov nemôže vykonávať. Môže však prevážať mobilných pacientov, môže vykonávať transport BIO materiálu do príslušných laboratórií v okrese aj mimo okres, môže prevážať sanitkou zdravotníckych pracovníkov pri zabezpečovaní urgentných prípadov mimo pracovnej doby, môže poskytovať aj prvú pomoc, ak nie je nutné dvíhanie bremena a vynútenie nepriaznivej polohy pri záchrane pacienta, môže vykonávať denný príjem, prijímať príjmové doklady od pacientov, obsluhovať rádiostanicu, viesť dennú evidenciu o prevádzke sanitného vozidla, vykonávať mesačné vyúčtovania PHM, vzdelávať seba naďalej aj iných (začínajúcich), zúčastňovať sa na ďalšom vzdelávaní atď. Posudková lekárka po vyšetrení posudzovaného, zhodnotení odborných vyšetrení a zhodnotení pracovnej náplne zistila, že pokles pracovnej schopnosti navrhovateľa v pôvodnom zamestnaní je vyšší, ako stanovil posudkový lekár SP pobočka Rožňava, preto sa rozhodla zmeniť jeho posudok a priznať pokles pracovnej schopnosti vo výške 70 %. Posudzovaný nemal proti priznanej výške poklesu PS námietky.

Právna zástupkyňa navrhovateľa sa na pojednávanie dňa 13. 10. 2015, na ktoré bola riadne a včas predvolaná nedostavila, pričom svoju neúčasť na tomto pojednávaní ospravedlnila písomným podaním zo dňa 12. 10. 2015 s poukazom na zdravotné dôvody. Zároveň uviedla, že navrhovateľ súhlasí s tým, aby sa pojednávanie uskutočnilo v ich neprítomnosti, t. j. o odročenie pojednávania nepožiadali.

Preto súd v súlade s ustanovením § 250g ods. 2 s použitím § 250l ods. 2 O. s. p. pojednávanie vykonal v ich neprítomnosti.

Vyššie citované podanie navrhovateľa obsahuje aj vyjadrenie k vyjadreniu odporkyne, ktorého obsah je zhodný s obsahom podaného návrhu. K tomuto právna zástupkyňa navrhovateľa pripojila aj rozsudky Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 11C/108/2005 a sp. zn. 12C/190/2005 s tým, že z nich vyplýva, že odporkyňa priznala poškodeným 100 % pokles pracovnej schopnosti a títo sú u svojho zamestnávateľa naďalej zamestnaní.

Zástupkyňa odporkyne na pojednávaní navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne a zákonné potvrdiť zo skutkových aj právnych dôvodov, ktoré sú obsiahnuté v jeho odôvodnení, ako aj v písomnom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené. Poukázala na to, že navrhovateľ mal možnosť v priebehu konania predložiť dôkazy, ktoré by nasvedčovali jeho tvrdeniu o zvýšenej miere poklesu pracovnej schopnosti, avšak doposiaľ tak neučinil, a preto odporkyňa pri posudzovaní jeho nároku na úrazovú rentu vychádzala z podkladov, ktoré mala k dispozícii a ktoré sa nachádzajú v jej administratívnom spise. K písomnému stanovisku navrhovateľa, ako aj k opravnému prostriedku uviedla, že úvahy, ktorými sa spravovala právna zástupkyňa navrhovateľa sú sociálnej poisťovni známe z jej bežnej činnosti, keďže tieto boli uplatňované aj v iných konaniach, pričom pokiaľ by sa sociálna poisťovňa riadila týmito úvahami, všetci poškodení v dôsledku choroby alebo pracovného úrazu by dosahovali 100 % pokles schopnosti a vychádzajúc z uvedeného by boli všetky ustanovenia týkajúce sa úrazovej renty v zákone o sociálnom poistení nadbytočné. K staršiemu poškodeniu zdravia navrhovateľa zástupkyňa odporkyne uviedla, že pokiaľ by pri prvom pracovnom úraze navrhovateľ utrpel také poškodenie zdravia, ktoré by mu znemožňovalo vykonávať pracovnú činnosť, nevykonával by túto pracovnú činnosť v rovnakom a nezmenenom pracovnom zaradení a pokiaľ ju aj vykonával, sám si privodil ďalšie poškodenie zdravia. Pokiaľ by to poškodenie zdravia pri prvom pracovnom úraze bolo veľmi závažné, v pôvodnom pracovnom zaradení by práce vykonávať nemohol.

Podľa ustanovenia § 83 zákona č. 46/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpel pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

Podľa ustanovenia § 88 ods. 1 cit. zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa ods. 2 cit. zákonného ustanovenia poškodený nemá nárok na výplatu úrazovej renty v období, počas ktorého má nárok na úrazový príplatok, a v období, počas ktorého má nárok na rehabilitačné alebo rekvalifikačné. Poškodený nemá nárok na výplatu úrazovej renty ani v období, počas ktorého

sa mu neposkytuje rehabilitačné alebo rekvalifikačné z dôvodu jeho neúčasti na pracovnej rehabilitácii alebo rekvalifikácii bez vážneho dôvodu uznaného Sociálnou poisťovňou alebo v ktorom maril priebeh pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa ods. 3 cit. zák. ustanovenia pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely ods. 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2 alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 cit. zákona suma úrazovej renty sa určí ako súčin 30,4167-násobku sumy zodpovedajúcej 80 % denného vymeriavacieho základu poškodeného a koeficientu určeného ako podiel čísla zodpovedajúceho percentuálnemu poklesu pracovnej schopnosti a čísla 100.

Podľa ustanovenia § 89 ods. 2 cit. zákona ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky.

Podľa ustanovenia § 89 ods. 8 cit. zákona úrazová renta sa

a) do 31. decembra 2017 zvyšuje v závislosti od medziročného rastu spotrebiteľských cien a od medziročného rastu priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky vykázaných štatistickým úradom za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku,

b) od 1. januára 2018 zvyšuje v závislosti od medziročného rastu spotrebiteľských cien vykázaného štatistickým úradom za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý predchádza príslušnému kalendárnemu roku.

Súd preskúmal opravným prostriedkom navrhovateľa napadnuté rozhodnutie odporkyne a tiež konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v medziach podaného opravného prostriedku a dospel k záveru, že toto rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. V správnom konaní bol podľa názoru súdu dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje. Vychádzajúc z dôkazov vykonaných v priebehu správneho konania, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti je potrebné konštatovať, že odporkyňa posudzovala podmienky nároku navrhovateľa na úrazovú rentu v súlade s § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení spôsobom stanoveným v ods. 3 cit. zákonného ustanovenia. Z naposledy citovaného posudku druhostupňového posudkového orgánu, ktorý hodnotil zdravotný stav navrhovateľa na účely úrazovej renty vyplýva, že miera poklesu jeho pracovnej schopnosti predstavuje 70 %. Pri posudzovaní nároku navrhovateľa bol objektívne zhodnotený jeho zdravotný stav na základe dostupných odborných lekárskeho nálezov, pričom najmä druhostupňový posudkový orgán vyhodnotil všetky zdravotné postihnutia, ktoré sú dôsledkom predmetného pracovného úrazu, ktorý navrhovateľ utrpel a svoje stanovisko v tomto smere aj náležite odôvodnil. Pri určovaní miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa vyhodnotil aj jeho pracovnú náplň a popis jeho pracovných činností, aktuálne v čase, kedy utrpel predmetný pracovný úraz tak, ako je to premietnuté v uvedenom posudku. Vychádzajúc z týchto skutočností aj súd zastáva názor, že určenie miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa v ňom požadovanom rozsahu 100 % nie je opodstatnené. Tak ako to uviedla odporkyňa v citovanom písomnom vyjadrení,

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že Sociálna poisťovňa mala pri stanovení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť brať do úvahy celú šírku zdravotného stavu navrhovateľa vrátane sprievodných javov a postupovať v kontexte s prílohou č. 4 k zákona č. 461/2003 Z. z., k tejto súd uvádza, že zákonné kritériá pre posudzovanie nároku podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. slúžia výlučne na hodnotenie zdravotného stavu a určenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na účely invalidity, resp. invalidného dôchodku. Posudzovanie a hodnotenie zdravotného stavu pre účely úrazovej renty sa realizuje výlučne v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2 alebo v priamej

súvislosti s plnením pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami tak, ako to vyplýva z § 88 ods. 3 zákona o sociálnom poistení.

Rozsudky Okresného súdu v Prievidzi, na ktoré poukazoval navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 12. 10. 2015, nie sú pri posudzovaní predmetnej veci pre súd záväzné, pretože sa netýkajú skutkovo a právne totožných vecí.

Ako súladný so zákonom vyhodnotil súd aj postup odporkyne pri výpočte výšky úrazovej renty, ktorý navrhovateľom ani spochybnený nebol.

Súd zväžil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 O. s. p. ako zákonné potvrdil.

Neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal v súlade s § 250k ods. 1 O. s. p. s použitím § 250l ods. 2 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, pričom odvolanie musí byť písomné a v takom počte vyhotovení, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

V odvolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.